

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: L. K.
zastoupen P. N.
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,
Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2025, č. j. MPSV-2025/101365-914,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2025, č. j. MPSV-2025/101365-914 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Karlových Varech ze dne 12.02.2025, č. j. 13139/2025/KVA, jímž rozhodl 1. poskytovat příspěvek na péči ve výši 27 000 Kč měsíčně od ledna 2025, 2. snížit příspěvek na péči z 27 000 Kč na 16 100 Kč měsíčně od března 2025 s tím, že se jedná o osobu do 18 let věku, která

se podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost).

II. Žaloba

2. Žalobce v žalobě prostřednictvím své zákonné zástupkyně namítal, že trpí závažnými diagnózami: DMO, atypický autismus F84.1, středně těžká mentální retardace F72.1, epilepsie G40.0, smíšená vývojová dysfázie F80.1, F80.2, poruchy chování, výrazné poruchy zraku a prostorové orientace. Je zcela odkázán na dohled a péči dospělé osoby po celý den. Žalobce není schopen samostatně vykonávat většinu základních životních potřeb (strava, mobilita, komunikace, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, orientace, oblékání, péče o zdraví, osobní aktivity), pohybuje se s obtížemi a hrozí mu kolize kvůli poruše periferního vidění. Podle matky nedokáže bezpečně jíst bez dozoru, hltá a polyká neúplně, neovládá vyprazdňování, pokakává se. neumí si dojít na WC, má výbuchy emocí.
3. Dále matka v žalobě uvedla, že veškerý přiznaný příspěvek na péči je využíván výhradně pro zajištění odborných sociálních služeb - konkrétně týdenního denního stacionáře Žirafa Karlovy Vary, který L. navštěvuje ve všední dny. Tato služba zahrnuje specializovanou péči, asistenci, dopravu a stravování dle jeho individuálních potřeb. Při přiznání IV. stupně závislosti činí úhrada za služby 27 000 Kč měsíčně. Při snížení na III. stupeň je úhrada omezena a poskytovatel dle zákona Č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, může účtovat maximálně 70 % z příspěvku na péči - tedy v tomto případě přibližně 16 000 Kč. Rozdíl je podstatný a přímo ohrožuje kontinuitu potřebné péče. Je zcela zřejmé, že zdravé dítě bez těžkého postižení služby tohoto rozsahu nevyužívá. Příspěvek není v žádném případě využíván jako příjem rodiny, ale výhradně k zajištění potřeb dítěte s těžkým zdravotním postižením. Matka žalobce zaměstnána na částečný úvazek a pracuje z domova jako fakturantka, aby mohla péči o syna vůbec zvládnout.
4. L. nerozezná zkažené nebo nevhodné jídlo. Pokud má možnost vzít si sám jídlo, vloží ho do úst bez ohledu na jeho stav. Nechápe, co je zkažené nebo nepoživatelné, a může tak ohrozit své zdraví.
5. V oblasti orientace je žalobce výrazně omezen. Nepocituje žádné ohrožení v dopravním provozu, nemá pud sebezáchovy a vstupuje do vozovky bez vnímání rizika. Pro orientaci v prostoru je zcela závislý na známém prostředí, mimo něj je ztracen a ohrožen.
6. Veškeré činnosti mimo domov (návštěva lékaře, škola, výlet) vyžadují předem slovní přípravu formou velmi jednoduchých pokynů - typově krátké rozkazy podobné těm, které se používají u výcviku zvířat. Složitější pokyny nepochopí. L. se silně fixuje na dopravní prostředky, zná jejich názvy, typy, orientuje se v jejich vzhledu. Jedná se o projev autismu - tzv. úzké zájmy. V této oblasti se orientuje nejlépe, ale nejde o funkční schopnost v běžném životě. Při neporozumění ze strany okolí (kvůli jeho špatné výslovnosti a omezené slovní zásobě) reaguje afektem - buď ubližuje sám sobě, nebo v některých případech i osobě, která mu nerozumí. Má impulzivitu, rizikové chování a sklony k sebezraňování. Přesto byl nesprávně posouzen jako osoba se závislostí pouze III. stupně. Posudkový lékař nezohlednil závažnost diagnóz ani praktické důsledky pro každodenní život. Zprávy odborných lékařů (psychiatrie, neurologie, oftalmologie) výslovně uvádějí, že L. není schopen samostatného života a bude trvale odkázán na péči.

7. Matka žalobce odkázala na rozsudek NSS č. j. 3 Ads 28/2011-74, podle něhož posouzení míry závislosti musí odpovídat realitě, a na rozsudek NSS č. j. 4 Ads 33/2013, podle něhož částečná schopnost úkon vykonat nestačí, pokud není úkon bezpečný nebo důstojný.
8. V doplnění žaloby matka žalobce uvedla, že syn má přiznán průkaz mimořádných výhod ZTP/P s platností do 18 let věku. Tento průkaz je udělován pouze osobám s těžkým zdravotním postižením, které mají závažně omezenou schopnost mobility a orientace a současně potřebují doprovod jiné osoby. Přiznání průkazu ZTP/P tedy přímo potvrzuje, že syn není schopen samostatného pohybu v rámci běžného prostředí. Přesto však v řízení o příspěvku na péči nebyla uznána nezvládnutá potřeba mobility. Pokud stát na jedné straně uznává závažné omezení mobility (a tím i závislost na jiné osobě) v rámci průkazu ZTP/P, měl by obdobně přistupovat i k hodnocení závislosti v řízení o příspěvku na péči.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že Institut posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) vypracoval dne 27. 01. 2025 posudek o zdravotním stavu se závěrem, že jde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Celkem nezvládá základní životní potřeby: orientaci, komunikaci, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, péči o zdraví a osobní aktivity. Pro účely odvolacího řízení byl Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň, (dále jen „PK MPSV“ nebo „komise“) posouzen zdravotní stav žalobce dne 03. 04. 2025. Při vypracování posudku vycházela PK MPSV ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře ze dne 03. 12. 2024, praktická lékařka, MUDr. H. B., neurologické nálezy ze dne 21. 10. 2022, 20. 11. 2024, MUDr. M. S., oční vyšetření ze dne 19. 12. 2022, Nemocnice Sokolov, MUDr. V. K., neurologická zpráva od 02. 02. 2023 do 03. 02. 2023, FN Plzeň, MUDr. M. A., psychiatrické vyšetření ze dne 27. 11. 2024, MUDr. J. B.
10. PK MPSV ve svém posudkovém zhodnocení konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je těžké mentální postižení s poruchou chování, IQ nerovnoměrné, rozložení v pásmu 10-29. Zdravotní stav je ovlivňován i přidruženými chorobami uvedenými v diagnostickém souhrnu. Chování žalobce je narušené, obtížně usměrnitelné, komunikace je narušena, omezená (i když zlepšená) slovní zásoba, žalobce není orientovaný, paměť je narušena, intelekt je hodnocen jako těžká mentální retardace, enkopresa a občasná enuresa. Horní končetiny - levák, horní končetiny chabé, dolní končetiny - žalobce napadá na pravou dolní končetinu, lehká pravostranná hemiparéza, páteř - chabé držení, slabý svalový korzet, břicho, záda, lopatky, vpáčený hrudník, proti minulému vyšetření zhoršeno držení těla, porucha rovnováhy, stoj je samostatný, chůze se omezuje, riziko pádu. Dle psychiatrického vyšetření z listopadu 2024 je žalobce pozitivně laděn, dysláická produkce je verbální, má dobrou slovní zásobu, raduje se a emoci provází manýrování rukama, vše poschovává, neumí zatlačit, čeká až exkrement vypadne, zde se směje. Jedná se o těžké mentální postižení s poruchou chování IQ nerovnoměrně rozložené v pásmu 10-29, atypický autismus. Dle neurologické zprávy z listopadu 2024 žalobce přichází sám, povídá v krátkých větách, dysartrie, řeč je hůře srozumitelná, opakuje stejné věty, rozumí příkazu, vyhoví, korekce zraku, strabismus, hračku sleduje, vertikální pohled bez omezení, horní končetiny - svalový tonus nízký, prsty

hýbe dobře, poruchy jemné i hrubé motoriky nadále, stoj a chůze lehce napadá na pravou dolní končetinu, plochonoží, chůze na delší vzdálenost hůře vpravo, na špičky se postaví, na paty se nepostaví vpravo. Žalobce podle přílohy posudku PK MPSV ze dne 03. 04. 2025 vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při základních životních potřebách: orientaci, komunikaci, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieně, péči o zdraví a osobních aktivitách.

11. V záznamu ze sociálního šetření provedeném v přirozeném prostředí za přítomnosti žalobce a jeho zákonného zástupce dne 18. 11. 2024 je uvedeno, že žalobce prodělal DMO, neorientuje se v čase, pletou se mu časové úseky, horší krátkodobá paměť, zná 3–4 písmenka, počítat umí do pěti, má svůj "dopravní žargon" zacykluje se u nějakého tématu a je schopen u něj vydržet hodinu. Žalobce má špatnou artikulaci, horší srozumitelnost, korekce zraku, pod dohledem se nají lžící a vidličkou, bez dohledu nejí a jídlo schovává, oblíbená má 3 jídla, je mu jedno, co má na sobě, oděv si sám nepřipraví, nerozlišuje rub a líc, k hygieně se musí nutit, cíleně se sám neumyje, léčebný režim zajišťován zákonným zástupcem. Žalobce dochází do 8. třídy, navštěvuje denní centrum, má rád dopravní prostředky, rád staví lego, jiné zájmy nemá, kolektiv zvládá podle nálady, nyní již neubližuje okolí, ale spíše sobě. Žalobce chodí sám po rovině, zvládne krátké trasy, na delší trasy je vožen, neustále se hýbe, nevydrží v klidu, na WC chodí sám, očistu celkem zvládá, občasné nutné dočistit, stávají se mu nehody, nechce nosit pleny. PK MPSV je v souladu se sociálním šetřením Úřadu práce ze dne 18. 11. 2024.
12. Podle PK MPSV zvládání základních životních potřeb se hodnotí ve srovnání s dovednostmi stejně starého zdravého dítěte. Nebyly zohledněny základní životní potřeby: mobilita a výkon fyziologické potřeby. Dle neurologické vyšetření z listopadu 2024 žalobce přichází sám, stoj a chůze lehce napadá na pravou dolní končetinu, plochonoží, chůze na delší vzdálenost hůře vpravo, na špičky se postaví, na paty se nepostaví vpravo. Na WC chodí žalobce sám, očistu celkem zvládá, občasné nutné dočistit.
13. PK MPSV uvedla, že k neschopnosti mobility mohou vést těžká postižení až úplná ztráta funkce obou dolních končetin na podkladě vrozených nebo získaných vad bez ohledu na etiologii. Plegie znamená, že není přítomna motorická ani senzorická funkce, případně je zachována nekompletní senzorická funkce, svalová síla 0 až 1. Minimálně těžká paréza (svalová síla 2) by měla být prokázána obvykle na dvou končetinách; osoba bývá pro své zdravotní postižení zpravidla odkázána na použití invalidního vozíku. Z interních onemocnění mohou k neschopnosti mobility vést těžká (terminální) stadia onemocnění, při kterých fyzická osoba pozbývá schopnost samostatného života, např. globální srdeční nebo dechová nedostatečnost, v případech seniorů těžká sarkopenie. Za potřebu pomoci nebo dohledu druhé osoby při mobilitě nelze považovat doprovod při vycházce z důvodu zvýšení bezpečnosti pro běžné riziko pádu seniora nebo k zvýšení bezpečnosti dítěte v hromadné dopravě a silničním provozu. K neschopnosti zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby může dále dojít při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou (osoba není schopna provést očistu), při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou dolních končetin a také při těžkém duševním onemocnění spojeném se sociální dezintegrací. U osob odkázaných na invalidní vozík je třeba u schopnosti výkonu fyziologické potřeby a schopnosti používat WC vyhodnotit funkci obou horních končetin včetně funkce rukou z hlediska jejich pohyblivosti a svalové síly ve vztahu ke schopnosti přemístit se z vozíku na WC a zpět (tj. zaujmout vhodnou polohu).

14. K žalobní námitce, že žalobce má nárok na průkaz ZTP/P žalovaný uvádí, že zdravotní stav (zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení) pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením se posuzuje podle jiných posudkově medicínských kritérií a nemá vliv při posuzování nároku na příspěvek na péči. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

IV. Replika

15. V replice matka žalobce uvedla, že syn se bez asistence nepohybuje bezpečně, nevidí překážky, nerespektuje dopravní situace, neodhadne rizika. Vyžaduje doprovod nebo vedení. Nerozumí účelu spotřebičů, nedokáže je použít, není schopen ani základní manipulace s předměty běžné denní potřeby. Kvůli vývojové dysfázii a autismu není schopen samostatně komunikovat s úřady, školou, obsluhou, neorientuje se v čase ani prostoru, neví, co je peněžní transakce, nevnímá smysl osobních dokumentů. Ve vyjádření žalovaného není vůbec zohledněna vývojová dysfázie, kvůli které žalobce nerozumí mluvené řeči a pokynům. Bez názorné pomoci není schopen samostatně vykonat žádný úkon. Posudek neřeší ani přítomnost epilepsie, poruch chování a těžkého autismu, které zcela znemožňují samostatný a bezpečný život dítěte bez trvalého dohledu. Opakovaně je tvrzeno, že žalobce zvládá hygienu nebo vyprazdňování, což neodpovídá skutečnosti. Dochází k nehodám, pomočování a znečištění, je nutná kompletní asistence včetně převlečení a omytí. Tato událost se stává i v noci při spánku.
16. V tzv. doplnění osobního vyjádření matky ze dne 23. 7. 2025 tato uvedla, že situace ohledně zdravotního stavu jejího syna L. se v některých oblastech dále zhoršila, zejména pokud jde o vyměšování. L. se v poslední době často pokakává i několikrát denně, zcela bez vědomí nebo studu. Stav už dospěl tak daleko, že prakticky nemohou opustit okolí domácnosti nebo stacionáře bez obav a s taškou náhradního oblečení a vlhčených ubrousků k očištění. Tento stav je ve věku patnácti let velmi nedůstojný, a přesto se stává každodenní realitou. Doma se orientuje díky dlouhodobé rutině, ale mimo domov je zcela dezorientovaný - jeho orientační smysl funguje pouze v jemu důvěrně známém prostředí. Na Úřadu práce matka byla žádat o nový průkaz ZTP/P, jelikož stávajícímu končí platnost. Rozhodnutí o přiznání ZTP/P přitom platí do L. 18 let. Úřednice však na její žádost reagovala slovy: „Jo, tak to jste vy s tou žalobou... Tak si přijďte až 30 dní před koncem platnosti.“ Matka odcházela s pocitem, jako by udělala něco špatného - přitom jsem jen využila své zákonné právo obrátit se na soud. Bylo to velmi nepříjemné. Příspěvek je zcela použit na platby stacionáři Žirafa, kde je L. každý všední den. Tam má kromě bezpečného zázemí také logopedii, rehabilitace, asistenci, kroužky a socializaci s vrstevníky na stejné mentální úrovni. Pro matku je pro nesmírně těžké, že musí neustále dokazovat, že její dítě má problémy - místo toho, aby mohla mluvit o tom, co se mu povedlo, co zvládl, jaký pokrok udělal, jenže systém ji nutí dívat se pořád jen na to, co nejde. Psát, jak je na tom špatně. Vypichovat selhání. Hledat nedostatky. A pak ještě bojovat o každý kousek podpory, která by měla být samozřejmá. Úhrada za služby stacionáře Žirafa je ze zákona vypočítávána jako 70 % z přiznaného příspěvku na péči, bez ohledu na stupeň. K tomu se připočítávají pouze náklady na dopravu, stravu a případně fakultativní služby. Pokud tedy zůstane L. přiznán III. stupeň, úhrada bude 70 % z 16 100 Kč. Pokud bude situace spravedlivě vyhodnocena a příspěvek navrácen na IV. stupeň, bude úhrada činit 70 % z 27 000 Kč, přičemž služby zůstávají stejné. To jen potvrzuje,

že mi nikdy nešlo o vlastní finanční prospěch, ale o to, aby měl syn zajištěnu důstojnou a odbornou péči, kterou bez příspěvku IV. stupně stacionář jen obtížně financuje. Stacionář Žirafa je nezisková organizace, a soud si může kdykoli ověřit, že veškeré úhrady i využití příspěvku jsou doloženy a vedeny v souladu s předpisy.

17. K replice matka žalobce připojila potvrzení Stacionáře Žirafa, z. s. ze dne 23. 7. 2025

V. Posouzení soudu

18. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Soud shledal důvodnou námitku, že žalobce není schopen zvládnout v přijatelném standardu základní životní potřebu mobility, neboť ačkoli z lékařských zpráv i ze sociálního šetření vyplynulo, že žalobce chodí sám (dle vstupu do ordinace, v rámci ortopedického vyšetření), podle záznamu ze sociálního šetření 18. 11. 2024 je situace složitější, a platí pouze pro rovný terén: „Žalobce chodí sám po rovině. V nerovném terénu se mu špatně chodí. Chodí za ruku nebo se nechá táhnout. Zvládne krátké trasy, na delší trasy je vožen.“
20. V žalobě matka žalobce uvádí, že se žalobce pohybuje s obtížemi a hrozí mu kolize kvůli poruše periferního vidění. V replice matka žalobce doplnila, že její syn se bez asistence nepohybuje bezpečně, nevidí překážky, nerespektuje dopravní situace, neodhadne rizika. Vyžaduje doprovod nebo vedení.
21. Tento popis matky dle názoru soudu koresponduje se sociálním šetřením, podle něhož na nerovném terénu chodí žalobce pouze za ruku. Takový pohyb dle názoru soudu nelze považovat za zvládnutou základní životní potřebu mobility v přijatelném standardu, tj. bez mimořádné péče oproti osobám stejného věku (téměř 15 let k datu sociálního šetření).
22. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného v tom, že držení průkazu ZTP/P automaticky neznamená, že jeho nositel nezvládá základní životní potřebu mobility, neboť tento průkaz rovněž mohl získat žalobce i pouze na základě nezvládnutí základní životní potřeby orientace, o čemž nejsou v daném případě žádné pochybnosti.
23. Avšak PK MPSV k neuznání zvládnutí základní životní potřeby mobility pouze uvedla, že za potřebu pomoci nebo dohledu druhé osoby při mobilitě nelze považovat doprovod při vycházce z důvodu zvýšení bezpečnosti pro běžné riziko pádu seniora nebo k zvýšení bezpečnosti dítěte v hromadné dopravě a silničním provozu. Z protokolu o sociálním šetření PK MPSV užila pouze část zjištění, a to že žalobce zvládne na rovině krátké trasy. Zhodnocení chování žalobce na nerovném terénu v posudku PK MPSV zcela absentuje, a to zejména ve vztahu ke konkrétním diagnózám žalobce (matka zmiňuje obtíže při chůzi v souvislosti s poruchou periferního vidění), tudíž soud shledal posudek v této části (následně převzatý rovněž do odůvodnění napadeného rozhodnutí) nepřezkoumatelným.
24. Důvodná je také dle názoru soudu žalobní námitka nepřezkoumatelnosti zdůvodnění nepřiznání nezvládnutí základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby, když matka žalobce v žalobě namítá, že její syn neovládá vyprazdňování, pokakává se, neumí si dojít na WC.
25. V daném případě soud byl nucen přisvědčit matce žalobce v tom, že ani odůvodnění posudku Posudkové komise MPSV ze dne 03. 04. 2025 a následně závěry z nich převzaté do napadeného rozhodnutí neumožňují soudu přezkoumávat, jak správní orgány zhodnotily

konkrétní skutkové okolnosti tohoto případu, vyplývající zejména ze záznamu o sociálním šetření, tj. zda žalobce je schopen v přijatelném standardu vykonávat samostatně fyziologickou potřebu, tedy ve srovnání s jeho zdravými vrstevníky. Posudková komise v tomto směru zhodnotila pouze obecně, že k neschopnosti zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou (osoba není schopna provést očistu), při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou dolních končetin a také při těžkém duševním onemocnění spojeném se sociální dezintegrací. Podle PK MPSV zvládání základních životních potřeb se hodnotí ve srovnání s dovednostmi stejně starého zdravého dítěte.

26. Dále je v posudku PK MPSV opět pouze část zjištění ze sociálního šetření, a to že žalobce na WC chodí sám, očistu celkem zvládá, občasné nutné dočistit. Jenže ve zprávě o sociálním šetření z 18. 11. 2024 se uvádí něco jiného: „Na WC chodí sám. Očistu celkem zvládá. Občas je nutné jej dočistit. Stávají se mu nehody. Neřekne, že se počůral nebo pokakal. Nechce nosit pleny, sundává si je.“
27. Posouzení a zdůvodnění neuznání nezvládání základní životní potřeby výkonu fyziologické potřeby je takto dle názoru soudu zcela nedostačující a nepřezkoumatelné v dané situaci, když navíc z lékařských zpráv jednoznačně vyplývá mimo jiné, že žalobce trpí středně těžkou mentální retardací, autismem, poruchami chování, tj. zjevně žalobce trpí právě určitým duševním postižením, o kterém se posudek obecně zmiňuje jako o možné příčině nezvládání základní životní potřeby výkonu fyziologické potřeby. Dle názoru soudu je proto nezbytné doplnit v posudku k výkonu této základní životní potřeby odborné posouzení míry duševního postižení žalobce, a zdůvodnit, zda tomu odpovídá chování popsané při sociálním šetření.
28. Soud považuje za nesprávný postup správních orgánů, které neuznaly dvě sporné základní životní potřeby žalobce, jen s odůvodněním, které pouze definuje obecná kritéria bez vazby na konkrétní chování a schopnosti, a dále s použitím vždy jen části zjištění ze sociálního šetření. Z toho nelze učinit komplexní náhled na vykonávání sporných základních životních potřeb žalobcem.
29. Posudek posudkové komise MPSV je podle názoru soudu v uvedených směrech zapotřebí doplnit, individualizovat ve vztahu k žalobci a jeho schopnostem, porovnat i ve vztahu k věku žalobce a k tomu, co představuje hranici mimořádné péče oproti péči poskytované běžně osobám obdobného věku.
30. Soud byl z uvedených důvodů nucen přisvědčit matce žalobce v tom, že na daný případ jsou přílehlavé závěry z rozsudků Nejvyššího správního soudu, které matka žalobce zmínila v žalobě, tj. že posouzení míry závislosti musí odpovídat realitě (rozsudek NSS č. j. 3 Ads 28/2011-74), a že částečná schopnost úkon vykonat nestačí, pokud není úkon bezpečný nebo důstojný (rozsudek NSS sp. zn. 4 Ads 33/2013).
31. V posudku dle názoru soudu nebylo dostatečně zohledněno, co bylo o schopnostech sebeobsluhy žalobce uvedeno v protokolu o sociálním šetření.
32. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zrušil a věc vrátil žalovanému k novému řízení. Současně soud zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.

VI. Náklady řízení

33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož by měl právo na náhradu žalobce, který měl ve věci plný úspěch. Žalobce však žádné náklady neuplatnil, proto nebyla náhrada nákladů řízení přiznána žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 18. listopadu 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně